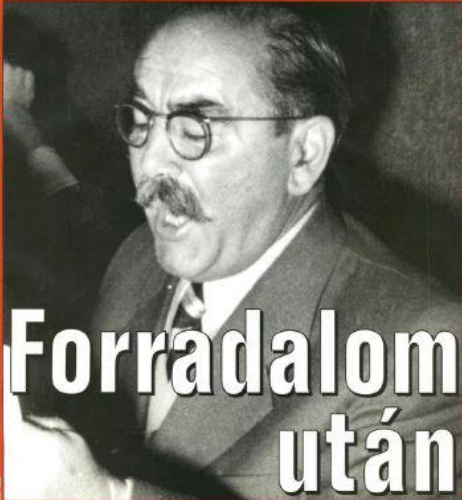

168
Közéleti hetilap Óra

Kulcsár-ügy: szembesítések
Képek és gazdagok
Rókák a szőlőben
Lezsák Sándor és az MDF
Vivát, Benyovszky!

**Forradalom
után**

Főszerkesztő: Muzler Ákos
Főszerkesztő-helyettes: Bólyos István

100. évfolyam 41. szám • 2004. október 21. • 168. oldal

Sosem állnak meg

A Bartók vonósnegyes már nem keresi közönségét, hiszen az őt kontinensen élő zenekedvelők olyan régóta ismerik, mint amennyire szeretik. Sőt sokan állítják, hogy ez a kamarazenekar talán a legjobb a világon. Valószínűleg ez igaz is, mert gyakorta írják a neves kritikusok. A színpadon való megjelenésük már nem nehéz munka, hanem „egészségügyi séta” és főleg élvezet. Ez negyvenhét év és majdnem négyezer koncert utáni jutalom.

Persze a siker nem jött rögtön az alapítás után – 1957 októberében – a vonósok számára, 1964-ig kellett várniuk, hogy a szélesebb közönség megismerje játékaikat. De a Liege-ben elnyert díj óta csillagösvényen járnak, sorra halmozzák a kitüntetésekkel. Két Kossuth-díjat és az UNESCO díját is magukénak tudhatják.

Idén Budapesten maradnak, hogy a negyvenhetedik évfordulót itthon ünnepelhessek, október 29-én, a Bartók Béla Emlékházban, igazi otthonukban.

Múlt hétfőn a négyest ötössé tették egy Mozart-„dallam” erejéig. Csatlakozott a madridi huszonegy éves zongorista, Luis Fernando Pérez. A fiatal virtuóz, a Reina Sofia Akadémia egykori növendéke mára egy másik zseni szakértője: Mozarté. Így nem meglepő, ha őt „lasszózták” maguk mellé a kvartettbe. A „kölyök” pályafutását szépen fogadták a kritikusok. Nem kisebb álom vált valóra számára, mint karrier-

kezdte a Carnegie Hallban, New Yorkban. A 2002-ben kapott Liszt Ferenc-díj átadása kapcsán a spanyol el País napilap is elismerte: Rahmanyinov harmadik zongoraconcertója, amelyet a „kitűnő diák” játszott a barcelonai szimfonikus zenekarral, „magas színvonalú” interpretáció.

Az MTA dísztermében adott koncert sikerét látva, bizonyára lesz még folytatás. Egy biztos, az első hegedűsnek, Komlós Péternek igaza van: „Ezt a tevékenységet egyszer majd abba lehet hagyni, de befejezni... sosem!”

DAVID HROMADA-KISHEGYI